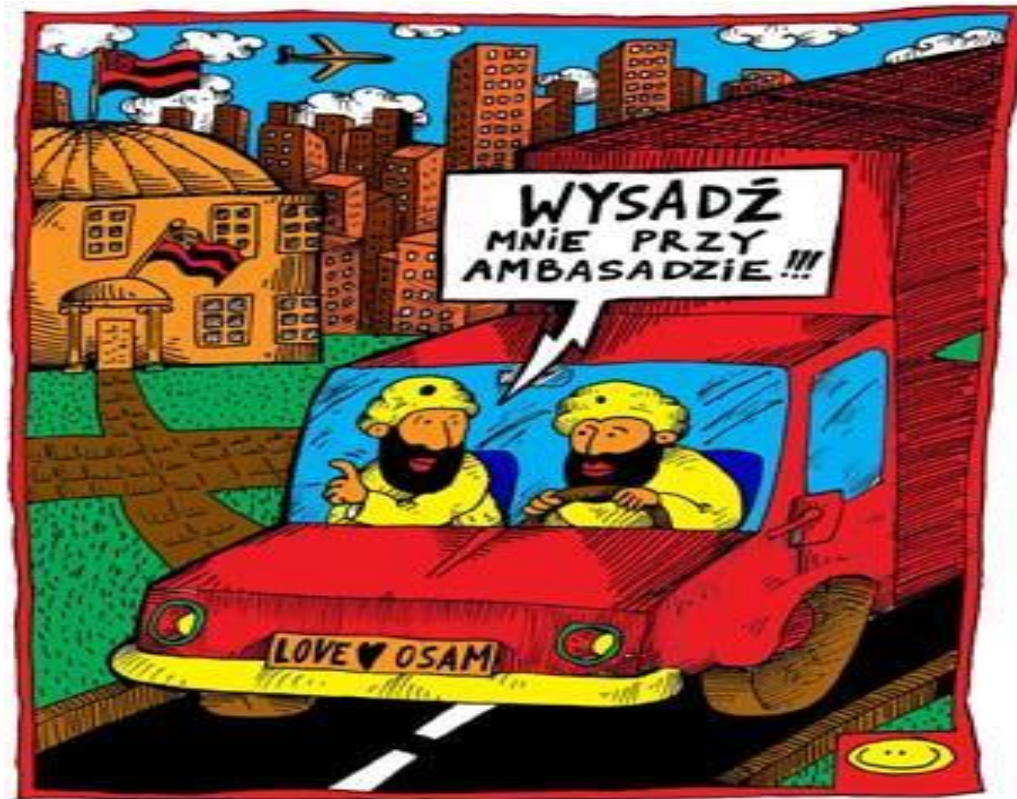


TERRORYZM MIĘDZYNARODOWY



Terroryzm międzynarodowy

Pojęcie i istota terroryzmu.

Ewolucja i typy organizacji terrorystycznych.

Aspekt motywacyjny terroryzmu.

Klasyczne i fundamentalistyczne organizacje terrorystyczne.

Zmiany charakteru i struktury organizacyjnej grup terrorystycznych.

Czynniki wpływające na rozwój terroryzmu w dłuższej perspektywie czasowej.

Wielość definicji wynika z faktu, że po pierwsze poszczególne państwa w inny sposób postrzegają aktywność określonych organizacji. Dla przykładu dla państw arabskich Palestyńczycy i Czeczeni pozostają „bojownikami o wolność”, podczas gdy dla państw, na których terenie dokonują zamachów (Izrael i Rosja) oraz Zachodu są „terrorystami”. Drugi problem to finansowanie przez niektóre kraje działalności organizacji terrorystycznych. Dla Iranu i Syrii Hezbollah (Partia Boga dokonująca zamachów na terenie Izraela, mająca bazy w Libanie) nie stanowi tego typu podmiotu. Po trzecie zaś wyróżnia się wiele rodzajów terroryzmu.



Pojęcie i istota terroryzmu.

Pojęcie „terroryzm” pochodzi od słowa z języka greckiego oznaczającego- „drzeć, bać się”; „stchórzyć, uciec” oraz łaciny - „strach, trwoga, przerażenie”; „straszne słowo, straszna wieść” (czyli ogólnie terroryzm jako sianie strachu i grozy).

Terroryzm to: „służąca realizacji określonego programu politycznego przemoc lub groźba jej użycia, która ma wzbudzić strach w grupie (społeczeństwie) szerszej niż bezpośrednio zaatakowani i w ten sposób nakłonić rządzących do spełnienia żądań terrorystów lub też doprowadzić do zniszczenia dotychczasowego porządku politycznego” (M. Madej).



Cechy terroryzmu (pojawiające się w definicjach): stosowanie przemocy, bądź groźby jej użycia, polityczny cel podejmowanych działań oraz chęć zyskania jak największego rozgłosu poprzez spektakularność operacji, wzbudzenie strachu i wynikające z tego efekty społeczne i psychologiczne.



Terroryzm przez dziesięciolecia ulegał głębokim zmianom.

Generalnie można mówić o 4 falach terroryzmu:

I fala rozpoczęła się wraz z głębokimi przemianami w Rosji w 1880 r., a potem rozprzestrzeniła się w Europie, przede wszystkim na Bałkanach,

II fala wezbrała po I wojnie światowej i wygasła dopiero dwie dekady po II wojnie światowej. Wiązała się z aktywnością narodowowyzwoleńczą i powstawaniem nowych państw,

III fala pojawiła się w latach 60. XX w., czerpiąc swą moc m.in. z wojny w Wietnamie,

wreszcie IV fala wezbrała w 1979 r. i trwa po dziś dzień.

Charakteryzuje się przede wszystkim międzynarodowym powiązaniem grup terrorystycznych, a jej kulminacją były zamachy 11 IX 2001 r.

Typologia terroryzmu.

1. kryterium podmiotowe:

- t. niepaństwowy,
- t. sponsorowany przez państwo,
- t. państwowy;

2. Kryterium przedmiotowe:

- t. selektywny,
- t. nieselektywny,
- t. ekonomiczny;

3. kryterium zasięgu przestrzennego:

- t. wewnętrzny,
- t. międzynarodowy,
- t. wewnętrzny sponsorowany międzynarodowo;

4. kryterium metod walki terrorystycznej:

- t. klasyczny,**
- superterroryzm,**
- cyberterroryzm;**

5. kryterium motywacji i celów politycznych:

- t. nacjonalistyczny,**
- t. religijny,**
- t. nacjonalistyczno-religijny,**
- t. „czystej ideologii”:** - lewacki,
- skrajnej prawicy,
- t. parapolityczny:** - ekoterroryzm,
- t. antyaborcyjny,
- obrońców praw zwierząt (animalterroryzm).

Aspekt motywacyjny terroryzmu.

religijna motywacja:

Pierwsze ugrupowania o zasięgu międzynarodowym jednoznacznie religijne pojawiły się w 1980 r. Spośród ugrupowań terrorystycznych motywowanych religia bez wątplenia największe wyzwanie dla bezpieczeństwa międzynarodowego, a zwłaszcza dla stabilności państw stanowi terroryzm radykalnych grup islamskich. Wśród głównych przyczyn rozwoju terroryzmu islamskiego wymienia się dwie grupy czynników:

- przemiany i zjawiska społeczno-ekonomiczne,**
- ciąg wydarzeń politycznych na Bliskim Wschodzie, zapoczątkowany zwycięstwem rewolucji islamskiej w Iranie.**

**motywacja etnonacjonalistyczna i separatystyczna:
Jej istota polega na usprawiedliwianiu aktywności
terrorystycznej dążeniami określonej grupy narodowej
lub etnicznej do politycznego usamodzielnienia się i
uzyskania niepodległości względnie zwiększenia
autonomii.**



Madryt, luty 2005

'Most people who
have suffered due
to Islamism are
Muslims'

